

handling om en saadan literær Understøttelse. Der var Tale om at give Understøttelse til en Mand af det, man her pleier at benævne den nyere Skole. Det Parti, jeg hørte til, og som dengang ikke befandt sig i en saa lykkelig Overensstemmelse med den ærede Ordfører og hans Parti som den, vi nu leve under, havde stillet Forslag om Understøttelse til en Mand, et Forslag, som den høitærede Minister havde tiltraadt (Afbrudelse), om Forladelse, den høitærede Minister havde stillet Forslaget, og vi understøttede det. Da optraadte den ærede Ordfører med den samme Indignation, som han benyttede igaa overfor mine Udtalelser. Den ærede Ordfører udtalte, at han ikke vilde understøtte en Retning i Litteraturen, som er irreligiøs, at han ikke vilde bidrage til usædelige Skrifteres Udbredelse, (Afbrudelse af Ordføreren [Holstein]). Ja, den ærede Ordfører gif saa vidt, at han erklærede — jeg har den ærede Ordførers Ord, han har maaste glemte dem, jeg er saa lykkelig at kunne citere ham — at han vilde ikke staa paa det smudsige Standpunkt at understøtte umoraliske og usædelige Bøger. Det erklærede den ærede Ordfører i Anledning af en Bevilling til Forfatteren S. P. Jacobsen. Det gjør mig ondt, at den ærede Ordfører er kommen til at staa paa det smudsige Standpunkt, som han dengang ikke vilde staa paa. Jeg finder ikke, at det er noget smudsig Standpunkt, og det vilde ogsaa være parlamentarisk urigtigt og uforstandigt at paastaa overfor den ærede Ordfører, at han kunde synke i moralsk Henseende, og det gjør jeg ikke, men jeg har ikke den Tid til den ærede Ordførers litterære Omdømme, som han forlanger, at jeg skal have. Jeg tror, at jeg kan give Forklaringen af, hvorfor det ærede Medlem har stiftet Mening. Sagen er den, at det ærede Medlem havde rimeligvis dengang ikke læst disse Bøger. Det er der ikke noget Ondt i. Det ærede Medlem har maaste søgt Oplysning i Bladenes Anmeldelser, og dengang var det mere Skik at angribe den Litteratur, end det nu er, at falde den usædelig o. s. v., og det ærede Medlem, som har saa mange Forretninger, at han naturligvis ikke kunde faae Tid til at sætte sig ind i denne Litteratur, kjendte naturligvis ikke de Bøger, der er Tale om. Senere er den ærede Ordfører med den Smidighed, som i det Hele udmærker ham, kommen til Forstaaelse af denne Litteratur, og nu ere vi saa heldige at se ham som Ordfører for et Forslag, hvor der gives de samme Mænd Understøttelse, overfor hvem det ærede Medlem dengang var saa ivrig for at negte den og havde saa mange moralske

Grunde for at negte den. Det, som gjør det muligt for mig at tro, at den ærede Ordfører har kunnet komme til et andet Resultat med Hensyn til denne Litteratur, er, at det kunde være, den ærede Ordfører dengang ikke havde læst den. Jeg vil iøvrigt ogsaa have den Tillid til den ærede Ordførers Smag at tro, at han ikke kjender de Forfatterinders Skrifter, han nu gjør sig til Ralsmand for. Det kunde være muligt, naar han lærte dem at kjende, at han da fik en anden Mening. Der er kun enkelte Mennesker, der læse denne Litteratur til Stadighed, og det er de Mennesker, der have den ikke misundelsesværdige Stilling at være Blad-anmeldere, og jeg vil sige, at saa ubønhørlig vil jeg ikke være overfor den ærede Ordfører og Finantsudvalget, at jeg vilde paalægge dem den Straf, at de skulle tvinges til at læse den Litteratur, det vilde være urimeligt at forlange. Men det kan ikke negtes, at, naar man optræder med saa megen Indignation, som den ærede Ordfører anvendte paa dette Punkt, vilde det maaste være heldigt, om den ærede Ordfører havde andre Argumenter at støtte sig til, og kjendte lidt mere til den Ting, end jeg af Tillid til ham tror, at han gjør. Det er derfor, jeg tilbels har begrebet, hvorfor det ærede Medlem er optraadt saaledes. Jeg tror, at det vilde være langt rigtigere af det ærede Medlem at gjøre, hvad jeg endte med at sige, nemlig at jeg af humane Hensyn ikke vil stemme imod Bevillingen, og det staar jeg ved endnu. Jeg mener, at disse Damer have nu et Løfte om at faae denne Understøttelse. Der er blandt dem maaste meget trængende Personer, som ere glade ved at se, at de skulle have disse 500 Kr., og som ikke vilde tage sig det saa meget nær, som den ærede Ordfører troede, at have været Gjenstand for lidt Kritik. Naar de faae de 500 Kr., ville de nok glemme det. Jeg synes, det er rimeligt, at de faae denne Understøttelse, siden Ministeren har stillet Forslaget og Finantsudvalget, som repræsenterer hele dette Thing, er gaaet ind derpaa, og derfor ønsker jeg ikke, at der skal være Afstemning derover. Men jeg beder det ærede Medlem om ikke at være altsfor alvorlig og fornem paa dette Punkt; thi han skal ikke være saa ganske sikker paa, om ikke en Afstemning kunde komme til at gaa Finantsudvalget og hans Damer imod.

Ordføreren (Holstein): Det ærede Medlem har tilbragt sin Nat daarlig og er vist kommen i langt større Affekt end nødvendigt i Anledning af de Bemærkninger, jeg ansaa det nødvendigt at rette til ham igaar. Hvis det ærede Medlem havde søvet